

Συμβούλιο
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Βρυξέλλες, 31 Μαΐου 2017
(OR. en)

9479/17

Διοργανικός φάκελος:
2016/0363 (COD)

EF 102
ECOFIN 433
DRS 31
CODEC 872

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Αποστολέας:	Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου
Αποδέκτης:	Επιτροπή των Μόνιμων Αντιπροσώπων/Συμβούλιο
Θέμα:	Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά την κατάταξη των μη εξασφαλισμένων χρεωστικών μέσων στην πτωχευτική ιεραρχία (πρώτη ανάγνωση) = Συμβιβαστική πρόταση της Προεδρίας

Επισυνάπτεται κατωτέρω για τις αντιπροσωπίες το τελικό συμβιβαστικό κείμενο της Προεδρίας προς την ΕΜΑ, σχετικά με την προαναφερόμενη πρόταση της Επιτροπής.

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά την κατάταξη των μη εξασφαλισμένων χρεωστικών μέσων στην πτωχευτική ιεραρχία

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 114,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Μετά τη διαβίβαση του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας¹,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής²,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

¹ ΕΕ C, , σ. .

² ΕΕ C, , σ. .

(1) Στις 9 Νοεμβρίου 2015 το Συμβούλιο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (ΣΧΣ) δημοσίευσε τους όρους λειτουργίας («Term Sheet») της συνολικής ικανότητας απορρόφησης ζημιών («πρότυπο TLAC»), οι οποίοι εγκρίθηκαν από την G-20 τον Νοέμβριο του 2015. Ο στόχος του προτύπου TLAC είναι να εξασφαλισθεί ότι οι παγκοσμίως συστημικά σημαντικές τράπεζες (G-SIB), που στο πλαίσιο της Ένωσης αναφέρονται ως παγκοσμίως συστημικά σημαντικά ιδρύματα (G-SII), θα έχουν την ικανότητα απορρόφησης ζημιών και ανακεφαλαιοποίησης που απαιτείται ώστε, κατά την εξυγίανση και αμέσως μετά από αυτήν, να μπορεί να συνεχίζεται η παροχή κρίσιμων λειτουργιών χωρίς να τίθενται σε κίνδυνο τα χρήματα των φορολογουμένων (δημόσιοι πόροι) ή η χρηματοπιστωτική σταθερότητα. Η Επιτροπή, στην ανακοίνωση της 24ης Νοεμβρίου 2015³, δεσμεύθηκε να υποβάλει νομοθετική πρόταση έως το τέλος του 2016, προκειμένου να καταστεί δυνατή η εφαρμογή του προτύπου TLAC εντός της διεθνώς συμφωνηθείσας προθεσμίας που λήγει το 2019.

³ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών «Προς την ολοκλήρωση της Τραπεζικής Ένωσης», 24.11.2015, COM(2015) 587 final.

(2) Για την εφαρμογή του προτύπου TLAC στην Ένωση πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η υφιστάμενη ελάχιστη απαίτηση ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων («MREL») για κάθε ίδρυμα, που εφαρμόζεται σε όλα τα ιδρύματα της Ένωσης, όπως ορίζεται στην οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴. Δεδομένου ότι με το πρότυπο TLAC και τη MREL επιδιώκεται ο ίδιος στόχος, ήτοι η εξασφάλιση επαρκούς ικανότητας απορρόφησης ζημιών και ανακεφαλαιοποίησης από τα ιδρύματα της Ένωσης, οι δύο απαιτήσεις θα πρέπει να αποτελούν συμπληρωματικά στοιχεία ενός κοινού πλαισίου. Από λειτουργική άποψη, η Επιτροπή πρότείνει να θεσπισθεί το εναρμονισμένο ελάχιστο επίπεδο του προτύπου TLAC όσον αφορά τα G-SII («ελάχιστη απαίτηση TLAC») στην ενωσιακή νομοθεσία, μέσω τροποποιήσεων του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁵, ενώ η προσαύξηση για κάθε ίδρυμα όσον αφορά τα G-SII και η απαίτηση για κάθε ίδρυμα όσον αφορά τα ιδρύματα που δεν είναι G-SII θα πρέπει να αντιμετωπισθούν με στοχευμένες τροποποιήσεις της οδηγίας 2014/59/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁶. Οι σχετικές διατάξεις της παρούσας οδηγίας όσον αφορά την κατάταξη των μη εξασφαλισμένων χρεωστικών μέσων στην πτωχευτική ιεραρχία είναι συμπληρωματικές με εκείνες των προαναφερόμενων νομοθετικών πράξεων και της οδηγίας 2013/36/ΕΕ⁷.

⁴ Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012, ΕΕ L 173, 12.6.2014, σ. 190.

⁵ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012, ΕΕ L 176, 27.6.2013, σ. 1.

⁶ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, για τη θέσπιση ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποίησης του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 ΕΕ, L 225, 30.7.2014, σ. 1.

⁷ Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ, ΕΕ L 176, 27.6.2013, σ. 338.

(3) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μεριμνούν ώστε τα ιδρύματα να διαθέτουν επαρκή ικανότητα απορρόφησης ζημιών και ανακεφαλαιοποίησης, προκειμένου να διασφαλίζονται η ομαλή και ταχεία απορρόφηση των ζημιών και η ανακεφαλαιοποίηση με ελάχιστο αντίκτυπο στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και στους φορολογουμένους. Αυτό θα πρέπει να επιτευχθεί μέσω της συνεχούς συμμόρφωσης των ιδρυμάτων με μια ελάχιστη απαίτηση TLAC, η οποία θα τεθεί σε εφαρμογή στο δίκαιο της Ένωσης μέσω τροποποίησης του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, και με μια απαίτηση για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις, όπως προβλέπεται στην οδηγία 2014/59/ΕΕ.

(4) Βάσει του προτύπου TLAC, που θα εφαρμοσθεί στο δίκαιο της Ένωσης μέσω τροποποίησης του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα G-SII πρέπει να πληρούν, με ορισμένες εξαιρέσεις, την ελάχιστη απαίτηση TLAC με υποχρεώσεις μειωμένης εξασφάλισης οι οποίες, σε περίπτωση αφερεγγυότητας, έπονται σε προτεραιότητα των υποχρεώσεων που εξαιρούνται από το TLAC («απαίτηση μειωμένης εξοφλητικής προτεραιότητας»). Σύμφωνα με το πρότυπο TLAC, η μειωμένη εξοφλητική προτεραιότητα θα πρέπει να επιτυγχάνεται μέσω των έννομων αποτελεσμάτων σύμβασης («συμβατική μειωμένη εξοφλητική προτεραιότητα»), της νομοθεσίας συγκεκριμένης δικαιοδοσίας («μειωμένη εξοφλητική προτεραιότητα εκ του νόμου») ή συγκεκριμένης εταιρικής δομής («δομική μειωμένη εξοφλητική προτεραιότητα»). Όπου απαιτείται από την οδηγία 2014/59/ΕΕ, τα ιδρύματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της θα πρέπει να πληρούν την εξειδικευμένη τους απαίτηση με υποχρεώσεις μειωμένης εξασφάλισης, ώστε να ελαχιστοποιούν τον κίνδυνο νομικής αμφισβήτησης από τους πιστωτές με βάση το γεγονός ότι οι ζημίες τους κατά την εξυγίανση είναι υψηλότερες από τις ζημίες τις οποίες θα υφίσταντο υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας (αρχή περί μη επιδείνωσης της θέσης των πιστωτών).

(5) Ορισμένα κράτη μέλη έχουν τροποποιήσει ή βρίσκονται στη διαδικασία τροποποίησης της κατάταξης, σε περίπτωση αφερεγγυότητας, του μη εξασφαλισμένου χρέους υψηλής εξοφλητικής προτεραιότητας βάσει της εθνικής τους νομοθεσίας περί αφερεγγυότητας, ώστε να μπορούν τα ιδρύματά τους να συμμορφώνονται ευκολότερα με την απαίτηση μειωμένης εξοφλητικής προτεραιότητας και, συνεπώς, να διευκολύνεται η εξυγίανση.

(6) Οι εθνικοί κανόνες που έχουν εκδοθεί έως σήμερα διαφέρουν σημαντικά μεταξύ τους. Η απουσία εναρμονισμένων ενωσιακών κανόνων δημιουργεί αβεβαιότητα τόσο για τα εκδίδοντα ιδρύματα όσο και για τους επενδυτές και θα μπορούσε να καταστήσει δυσκολότερη την εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα για διασυννοριακά ιδρύματα. Αυτό θα μπορούσε επίσης να οδηγήσει σε στρεβλώσεις του ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά, δεδομένου ότι το κόστος συμμόρφωσης των ιδρυμάτων με την απαίτηση μειωμένης εξοφλητικής προτεραιότητας και το κόστος που επιβαρύνει τους επενδυτές όταν αγοράζουν χρεωστικά μέσα που εκδίδονται από ιδρύματα, ενδέχεται να διαφέρουν σημαντικά ανά την Ένωση.

(7) Στην έκθεσή του για την Τραπεζική Ένωση, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κάλεσε την Επιτροπή να υποβάλει προτάσεις για την περαιτέρω μείωση των νομικών κινδύνων των απαιτήσεων στο πλαίσιο της αρχής περί μη επιδείνωσης της θέσης των πιστωτών και, στα συμπεράσματά του της 17ης Ιουνίου 2016⁸, το Συμβούλιο κάλεσε την Επιτροπή να παρουσιάσει πρόταση για κοινή προσέγγιση της ιεράρχησης των πιστωτών τραπεζών, προκειμένου να ενισχυθεί η ασφάλεια δικαίου σε περίπτωση εξυγίανσης.

(8) Είναι, ως εκ τούτου, αναγκαίο να αρθούν τα σημαντικά εμπόδια για τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και να αποφευχθούν στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, που απορρέουν από την απουσία εναρμονισμένων ενωσιακών κανόνων σχετικά με την ιεράρχηση των πιστωτών των τραπεζών, καθώς και να αποτραπεί η εμφάνιση παρόμοιων εμποδίων και στρεβλώσεων στο μέλλον. Κατά συνέπεια, το άρθρο 114 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), όπως ερμηνεύεται σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποτελεί την κατάλληλη νομική βάση για την παρούσα οδηγία.

⁸ Συμπεράσματα του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2016, σχετικά με τον οδικό χάρτη για την ολοκλήρωση της τραπεζικής ένωσης: http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2016/6/47244642837_el.pdf

(9) Προκειμένου να μειωθούν στο ελάχιστο το κόστος συμμόρφωσης με την απαίτηση μειωμένης εξοφλητικής προτεραιότητας και κάθε αρνητικός αντίκτυπος στο κόστος χρηματοδότησης, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να επιτρέπει στα κράτη μέλη να διατηρήσουν, κατά περίπτωση, την υφιστάμενη κατηγορία κοινού μη εξασφαλισμένου χρέους με υψηλή εξοφλητική προτεραιότητα, του οποίου η έκδοση είναι λιγότερο δαπανηρή για τα ιδρύματα από οποιεσδήποτε άλλες υποχρεώσεις μειωμένης εξασφάλισης. Προκειμένου να ενισχυθεί η δυνατότητα εξυγίανσης των ιδρυμάτων, η παρούσα οδηγία θα πρέπει, ωστόσο, να απαιτεί από τα κράτη μέλη να δημιουργήσουν μια νέα κατηγορία «μη προνομιούχου» χρέους με υψηλή εξοφλητική προτεραιότητα που στην πτωχευτική ιεραρχία θα κατατάσσεται πριν από τα μέσα ιδίων κεφαλαίων και τις υποχρεώσεις μειωμένης εξασφάλισης, εκτός των πρόσθετων μέσων της κατηγορίας 1 και της κατηγορίας 2, αλλά μετά τις άλλες υποχρεώσεις υψηλής εξασφάλισης. Με την επιφύλαξη των λοιπών δυνατοτήτων που προβλέπονται στο πρότυπο TLAC για τη συμμόρφωση με την απαίτηση μειωμένης εξοφλητικής προτεραιότητας, τα ιδρύματα θα πρέπει να διατηρήσουν την ελευθερία να εκδίδουν χρέος τόσο στην κατηγορία των μέσων με υψηλή εξοφλητική προτεραιότητα όσο και στην κατηγορία των «μη προνομιούχων» μέσων με υψηλή εξοφλητική προτεραιότητα, ενώ, από τις δύο αυτές κατηγορίες, μόνον η κατηγορία των «μη προνομιούχων» μέσων με υψηλή εξοφλητική προτεραιότητα θα πρέπει να είναι επιλέξιμη για την τήρηση της απαίτησης μειωμένης εξοφλητικής προτεραιότητας. Με τον τρόπο αυτόν τα ιδρύματα θα μπορούν να χρησιμοποιούν, για τη χρηματοδότησή τους ή για κάθε άλλον λειτουργικό λόγο, το λιγότερο δαπανηρό κοινό χρέος με υψηλή εξοφλητική προτεραιότητα, εκδίδοντας όμως και χρέος υπαγόμενο στη νέα κατηγορία των «μη προνομιούχων» μέσων με υψηλή εξοφλητική προτεραιότητα, ώστε να λαμβάνουν χρηματοδότηση και ταυτόχρονα να συμμορφώνονται με την απαίτηση μειωμένης εξοφλητικής προτεραιότητας. Στα κράτη μέλη θα πρέπει να επιτρέπεται να δημιουργούν διάφορες κατηγορίες για άλλες κοινές μη εξασφαλισμένες υποχρεώσεις, υπό την προϋπόθεση ότι διασφαλίζουν πως μόνον η κατηγορία των «μη προνομιούχων» χρεωστικών μέσων με υψηλή εξοφλητική προτεραιότητα είναι επιλέξιμη για την τήρηση της απαίτησης μειωμένης εξοφλητικής προτεραιότητας.

(10) Για να διασφαλισθεί ότι η νέα κατηγορία των «μη προνομιούχων» χρεωστικών μέσων με υψηλή εξοφλητική προτεραιότητα πληροί τα κριτήρια επιλεξιμότητας, όπως περιγράφονται στο πρότυπο TLAC και όπως εκτίθενται στην οδηγία 2014/59/ΕΕ, με αποτέλεσμα την ενίσχυση της ασφάλειας δικαίου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μεριμνούν ώστε αυτά τα χρεωστικά μέσα να έχουν αρχική συμβατική διάρκεια τουλάχιστον ενός έτους, να μην είναι παράγωγα και να μην έχουν ενσωματωμένα παράγωγα, στα δε έγγραφα των συμβάσεων που σχετίζονται με την έκδοσή τους να αναφέρεται ρητά η κατάταξή τους υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας. Ειδικότερα, τα χρεωστικά μέσα με κυμαινόμενο επιτόκιο, που προέρχεται από ευρέως χρησιμοποιούμενο επιτόκιο αναφοράς, όπως το Euribor ή το Libor, δεν πρέπει να θεωρούνται χρεωστικά μέσα με ενσωματωμένα παράγωγα μόνον λόγω αυτού του χαρακτηριστικού. Η παρούσα οδηγία είναι με την επιφύλαξη των απαιτήσεων της εθνικής νομοθεσίας για εγγραφή χρεωστικών μέσων στο εταιρικό μητρώο υποχρεώσεων του εκδότη, προκειμένου να πληρούν τις προϋποθέσεις για την κατηγορία των μη προνομιούχων χρεωστικών μέσων με υψηλή εξοφλητική προτεραιότητα όπως προβλέπεται στην παρούσα οδηγία.

(11) Για να ενισχυθεί η ασφάλεια δικαίου για τους επενδυτές, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι τα κοινά χρεωστικά μέσα με υψηλή εξοφλητική προτεραιότητα και άλλες κοινές μη εξασφαλισμένες υποχρεώσεις με υψηλή εξοφλητική προτεραιότητα που δεν είναι χρεωστικά μέσα θα έχουν υψηλότερη σειρά κατάταξης στην εθνική τους νομοθεσία περί αφερεγγυότητας από τη νέα κατηγορία των «μη προνομιούχων» χρεωστικών μέσων με υψηλή εξοφλητική προτεραιότητα. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να διασφαλίσουν ότι η νέα κατηγορία των «μη προνομιούχων» χρεωστικών μέσων με υψηλή εξοφλητική προτεραιότητα θα έχει υψηλότερη σειρά κατάταξης από εκείνη των μέσων ιδίων κεφαλαίων και οποιωνδήποτε υποχρεώσεων μειωμένης εξασφάλισης, εκτός των πρόσθετων μέσων της κατηγορίας 1 και της κατηγορίας 2.

(12) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας, ειδικότερα η θέσπιση εναρμονισμένων κανόνων όσον αφορά την κατάταξη των μη εξασφαλισμένων χρεωστικών μέσων στην πτωχευτική ιεραρχία για τους σκοπούς του ενωσιακού πλαισίου ανάκαμψης και εξυγίανσης, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορούν συνεπώς, λόγω των διαστάσεων της δράσης, να επιτευχθούν καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ιδίου άρθρου, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη των στόχων αυτών. Ειδικότερα, η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις άλλες δυνατότητες που προβλέπονται στο πρότυπο TLAC για τη συμμόρφωση με την απαίτηση μειωμένης εξοφλητικής προτεραιότητας.

(13) Ενδείκνυται οι τροποποιήσεις της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, να εφαρμόζονται σε μη εξασφαλισμένες απαιτήσεις που προκύπτουν από χρεωστικά μέσα εκδοθέντα κατά την ημερομηνία εφαρμογής της παρούσας οδηγίας ή ύστερα. Ωστόσο, για λόγους ασφάλειας δικαίου και για να μετριασθεί το μεταβατικό κόστος όσο το δυνατόν περισσότερο, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίσουν ότι η κατάταξη, σε περίπτωση αφερεγγυότητας, όλων των εκκρεμών μη εξασφαλισμένων απαιτήσεων που προκύπτουν από χρεωστικά μέσα που έχουν εκδώσει τα ιδρύματα πριν από την εν λόγω ημερομηνία διέπεται από τη νομοθεσία των κρατών μελών, όπως είχε εκδοθεί στις 31 Δεκεμβρίου 2016. Στον βαθμό κατά τον οποίο ορισμένες εθνικές νομοθεσίες, όπως είχαν εκδοθεί στις 31 Δεκεμβρίου 2016, θα μπορούσαν να έχουν εκπληρώσει ήδη τον στόχο της δυνατότητας των ιδρυμάτων να εκδίδουν υποχρεώσεις μειωμένης εξασφάλισης, μερικές ή όλες οι εκκρεμείς μη εξασφαλισμένες απαιτήσεις που προκύπτουν από χρεωστικά μέσα εκδοθέντα πριν από την ημερομηνία εφαρμογής της παρούσας οδηγίας ενδέχεται να έχουν την ίδια κατάταξη, σε περίπτωση αφερεγγυότητας, με τα μη «προνομιούχα» χρεωστικά μέσα με υψηλή εξοφλητική προτεραιότητα που εκδίδονται σύμφωνα με τους όρους της παρούσας οδηγίας. Επιπλέον, τα κράτη μέλη μπορούν, μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2016 και πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας, να προσαρμόσουν την εθνική τους νομοθεσία περί κατάταξης, σε κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, των μη εξασφαλισμένων απαιτήσεων που προκύπτουν από χρεωστικά μέσα εκδοθέντα μετά την ημερομηνία εφαρμογής της εν λόγω νομοθεσίας, προκειμένου να συμμορφωθούν με τις προϋποθέσεις που ορίζονται στην παρούσα οδηγία. Σε αυτή την περίπτωση, μόνον οι μη εξασφαλισμένες απαιτήσεις που απορρέουν από τα χρεωστικά μέσα που έχουν εκδοθεί πριν από την εφαρμογή της νέας αυτής εθνικής νομοθεσίας θα πρέπει να εξακολουθούν να διέπονται από τη νομοθεσία των κρατών μελών, όπως είχε εκδοθεί στις 31 Δεκεμβρίου 2016.

(14) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εμποδίζει τα κράτη μέλη να προβλέπουν ότι η οδηγία θα πρέπει να συνεχίσει να εφαρμόζεται όταν οι εκδίδουσες οντότητες δεν υπόκεινται πλέον στο ενωσιακό πλαίσιο εξυγίανσης, ιδίως λόγω εκποίησης των πιστωτικών ή επενδυτικών δραστηριοτήτων τους σε τρίτους.

(15) Η παρούσα οδηγία εναρμονίζει την κατάταξη, υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, των μη εξασφαλισμένων απαιτήσεων που προκύπτουν από χρεωστικά μέσα και δεν καλύπτει την κατάταξη των καταθέσεων σε περίπτωση αφερεγγυότητας πέραν των υφιστάμενων διατάξεων της οδηγίας 2014/59/ΕΕ. Ως εκ τούτου, η παρούσα οδηγία δεν θίγει την εθνική νομοθεσία περί κανονικών διαδικασιών αφερεγγυότητας των κρατών μελών που διέπει τη μη εναρμονιζόμενη με την οδηγία 2014/59/ΕΕ κατάταξη των καταθέσεων σε περίπτωση αφερεγγυότητας. Έως τις *[ημερομηνία – 3 έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας]*, η Επιτροπή θα πρέπει να έχει επανεξετάσει την εφαρμογή της οδηγίας 2014/59/ΕΕ όσον αφορά την κατάταξη των καταθέσεων σε περίπτωση αφερεγγυότητας και να αξιολογήσει ειδικότερα την ανάγκη για περαιτέρω τροποποίησή της.

Άρθρο 1

Τροποποιήσεις της οδηγίας 2014/59/ΕΕ

1. Στο άρθρο 2 παράγραφος 1, το σημείο (48) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«(48) «χρεωστικά μέσα»,

- (i) για τους σκοπούς του άρθρου 63 παράγραφος 1 στοιχεία ζ) και ι): ομολογίες και άλλες μορφές μεταβιβάσιμων χρεών, μέσα με τα οποία δημιουργείται ή αναγνωρίζεται μια οφειλή, καθώς και μέσα που παρέχουν δικαιώματα απόκτησης χρεωστικών μέσων· και
- (ii) για τους σκοπούς του άρθρου 108, οι ομολογίες και άλλες μορφές μεταβιβάσιμων χρεών και μέσα με τα οποία δημιουργείται ή αναγνωρίζεται μια οφειλή.»

2. Το άρθρο 108 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 108

Κατάταξη στην πτωχευτική ιεραρχία

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, στην εθνική νομοθεσία που διέπει τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας:
 - α) τα ακόλουθα έχουν την ίδια σειρά κατάταξης που είναι υψηλότερη από τη σειρά κατάταξης που προβλέπεται για απαιτήσεις κοινών μη εξασφαλισμένων πιστωτών:
 - (i) το τμήμα των επιλέξιμων καταθέσεων φυσικών προσώπων και πολύ μικρών, μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων που υπερβαίνει το επίπεδο κάλυψης που προβλέπεται στο άρθρο 6 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ,
 - (ii) οι καταθέσεις φυσικών προσώπων και πολύ μικρών, μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων που θα ήταν επιλέξιμες αν δεν είχαν γίνει μέσω υποκαταστημάτων εκτός Ένωσης που ανήκουν σε ιδρύματα εγκατεστημένα στην Ένωση,
 - β) τα ακόλουθα έχουν την ίδια σειρά κατάταξης που είναι υψηλότερη από τη σειρά κατάταξης που προβλέπεται στο στοιχείο α):
 - (i) οι καλυπτόμενες καταθέσεις,
 - (ii) το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων που υποκαθίσταται στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των καλυπτόμενων καταθετών σε περίπτωση αφερεγγυότητας.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, για τις οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία α), β), γ) και δ), οι κοινές μη εξασφαλισμένες απαιτήσεις έχουν, στην εθνική νομοθεσία που διέπει τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, υψηλότερη σειρά κατάταξης από εκείνη των μη εξασφαλισμένων απαιτήσεων που απορρέουν από χρεωστικά μέσα τα οποία πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
- α) η αρχική συμβατική διάρκεια των χρεωστικών μέσων είναι τουλάχιστον ένα έτος,
 - β) δεν είναι παράγωγα και δεν έχουν ενσωματωμένα παράγωγα, και
 - γ) τα σχετικά συμβατικά έγγραφα και, κατά περίπτωση, το ενημερωτικό δελτίο που σχετίζονται με την έκδοση αναφέρουν ρητά τη χαμηλότερη σειρά κατάταξης σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι μη εξασφαλισμένες απαιτήσεις που απορρέουν από χρεωστικά μέσα τα οποία πληρούν τις προϋποθέσεις της παραγράφου 2 στοιχεία α), β) και γ) έχουν υψηλότερη σειρά κατάταξης στην εθνική νομοθεσία που διέπει τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας από τη σειρά κατάταξης των απαιτήσεων που απορρέουν από μέσα που αναφέρονται στο άρθρο 48 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως δ).
4. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 5 και 6, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η εθνική τους νομοθεσία που διέπει τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, όπως έχει εκδοθεί έως τις 31 Δεκεμβρίου 2016, εφαρμόζεται στην κατάταξη, σε κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, των μη εξασφαλισμένων απαιτήσεων που απορρέουν από χρεωστικά μέσα εκδοθέντα από οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία α), β), γ) και δ) πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος των μέτρων της εθνικής νομοθεσίας που μεταφέρουν στο εθνικό δίκαιο την *[τίτλος της παρούσας οδηγίας]*.

5. Όταν ένα κράτος μέλος, μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2016 και πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της *[τίτλος της παρούσας οδηγίας]*, έχει εκδώσει εθνική νομοθεσία που διέπει την κατάταξη, στο πλαίσιο κανονικών διαδικασιών αφερεγγυότητας, των μη εξασφαλισμένων απαιτήσεων που απορρέουν από χρεωστικά μέσα εκδοθέντα μετά την ημερομηνία εφαρμογής της εν λόγω εθνικής νομοθεσίας, η παράγραφος 4 δεν εφαρμόζεται στις απαιτήσεις που απορρέουν από χρεωστικά μέσα εκδοθέντα μετά την έναρξη ισχύος της εν λόγω εθνικής νομοθεσίας, με την προϋπόθεση ότι ισχύουν τα ακόλουθα:

- α) η εν λόγω εθνική νομοθεσία προβλέπει ότι, για τις οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία α), β), γ) και δ), οι κοινές μη εξασφαλισμένες απαιτήσεις, σε κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, έχουν υψηλότερη σειρά κατάταξης από τις μη εξασφαλισμένες απαιτήσεις που απορρέουν από χρεωστικά μέσα τα οποία πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
- (i) η αρχική συμβατική διάρκεια των χρεωστικών μέσων είναι τουλάχιστον ένα έτος,
 - (ii) δεν είναι παράγωγα και δεν έχουν ενσωματωμένα παράγωγα και
 - (iii) τα σχετικά συμβατικά έγγραφα και, κατά περίπτωση, το ενημερωτικό δελτίο που σχετίζονται με την έκδοση αναφέρουν ρητά τη χαμηλότερη σειρά κατάταξης σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο
- β) η εν λόγω εθνική νομοθεσία προβλέπει ότι οι μη εξασφαλισμένες απαιτήσεις που απορρέουν από χρεωστικά μέσα τα οποία πληρούν τις προϋποθέσεις του στοιχείου α) της παρούσας παραγράφου έχουν, σε κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, υψηλότερη σειρά κατάταξης από εκείνη των απαιτήσεων που απορρέουν από τα μέσα που αναφέρονται στο άρθρο 48 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως δ).

Κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος των μέτρων της εθνικής νομοθεσίας που μεταφέρουν την *[τίτλος της παρούσας οδηγίας]*, οι μη εξασφαλισμένες απαιτήσεις που απορρέουν από τα χρεωστικά μέσα που αναφέρονται στο στοιχείο β) έχουν την ίδια σειρά κατάταξης με αυτή που αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχεία α), β) και γ) και στην παράγραφο 3.

6. Τα κράτη μέλη τα οποία, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2016, έχουν εκδώσει εθνική νομοθεσία που διέπει τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, σύμφωνα με την οποία οι μη εξασφαλισμένες απαιτήσεις που απορρέουν από χρεωστικά μέσα εκδοθέντα από τις οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία α), β), γ) και δ) κατανέμονται σε δύο ή περισσότερες διαφορετικές σειρές κατάταξης ή σύμφωνα με την οποία η σειρά κατάταξης των μη εξασφαλισμένων απαιτήσεων που απορρέουν από χρεωστικά μέσα μεταβάλλεται σε σχέση με κάθε άλλη κοινή μη εξασφαλισμένη απαίτηση της ίδιας κατάταξης, μπορούν να προβλέπουν ότι τα χρεωστικά μέσα με τη χαμηλότερη σειρά κατάταξης μεταξύ αυτών των κοινών μη εξασφαλισμένων απαιτήσεων έχουν την ίδια κατάταξη με εκείνη των απαιτήσεων που πληρούν τις προϋποθέσεις της παραγράφου 2 στοιχεία α), β) και γ) και της παραγράφου 3.

Άρθρο 2

Μεταφορά στην εθνική νομοθεσία

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ έως τις *[18 μήνες από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας]*, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωση προς την παρούσα οδηγία. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τα μέτρα αυτά κατά τη χρονική στιγμή έναρξης ισχύος τους στην εθνική νομοθεσία, η οποία επέρχεται το αργότερο στις *[18 μήνες από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας]*.

2. Τα μέτρα που προβλέπονται στην παράγραφο 1, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από αυτή την παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι τρόποι με τους οποίους γίνεται η παραπομπή αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

- 2α. Η παράγραφος 2 δεν εφαρμόζεται όταν τα εθνικά μέτρα των κρατών μελών που ίσχυαν πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας συμμορφώνονται με την παρούσα οδηγία. Σε αυτή την περίπτωση, τα κράτη μέλη ενημερώνουν δεόντως την Επιτροπή.
3. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή και στην Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών το κείμενο των βασικών μέτρων του εθνικού δικαίου τα οποία θεσπίζουν στον τομέα που διέπει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 2α

Επανεξέταση

Έως τις *[ημερομηνία – 3 έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας]*, η Επιτροπή επανεξετάζει την εφαρμογή του άρθρου 108 παράγραφος 1 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ. Η Επιτροπή αξιολογεί ιδίως την ανάγκη για περαιτέρω τροποποιήσεις όσον αφορά την κατάταξη των καταθέσεων σε περίπτωση αφερεγγυότητας. Η Επιτροπή υποβάλλει σχετική έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

Άρθρο 3
Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 4
Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Ο Πρόεδρος
